

denne Lov, at under visse Forhold kan han tillade en Udstykning, der er anderledes end den, der i Loven er foreskrevet. Der staar nemlig om det Spørgsmaal i denne Lov af 1897 § 2 om Jords Udstykning og Sammenlægning: „Samlede Fredsskovstrækninger maa ikke udstykkes i mindre Lodder en paa 100 Tdr. Land geometrisk Maal, og saadanne samlede Fredsskovstrækninger, der allerede ere mindre end 200 Tdr. Land, kunne ikke ved Udstykning deles.“ Saa kommer der i § 3 en Bestemmelse, der gaar ud paa, at Landbrugsministeren er bemyndiget til at fravige de i § 2 fastsatte Indskrænkninger i Retten til Jords Udstykning i en Del Tilfældé, og blandt disse staar der med Hensyn til Fredsskove: „for Fredsskovs Vedkommende, naar særlige Omstændigheder efter Landbrugsministerens Skøn tale for en yderligere Udstykning.“ Det er, som sagt, muligt, at den højtærede Minister allerede med denne Lov i Haanden er i Stand til at give Tilladelse til, at Udparcellering af Fredsskovstrækninger finder Sted; men vi have ment at maatte præcisere det her i Lovforslagets § 10. Det har vist sig, at ved store Landejendomme, der ere købte til Udstykning, og hvor der har været større Fredsskovstrækninger, have Udstykningsforeningerne faaet Vanskeligheder, fordi de have staaet med disse Skove og kun kunnet sælge dem samlede.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 12, som er stillet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget, gaar ud paa at imødekomme de Ønsker, der bleve fremsatte ved første Behandling, at man maatte faa en Overgangsbestemmelse, saaledes at Udstykningsforeninger, der allerede eksisterede inden 31. Marts 1911, og som have indkøbt Ejendomme til Udstykning efter denne Lov eller have indkøbt saadanne Parceller, kom ind under den gamle Lovs Regler. Vi ere taknemmelige for, at den højtærede Finansminister har stillet dette Ændringsforslag, som vi naturligvis fuldt ud kunne tiltræde.

Samtlige disse Ændringsforslag kan jeg tilraade det høje Ting at stemme for, og hvad Mindretallets Forslag angaar, vil jeg forbeholde mig senere at omtale dem, naar jeg har hørt den Begrundelse, der gives for dem af Forslagsstillerne.

H. Rasmussen: Som ærede Medlemmer ville se af Ændringsforslagslisten i Betænkningen, have mine Partifæller og jeg i Forbindelse med 2 andre Medlemmer af

Udvalget stillet 3 Ændringsforslag. Da Loven var til første Behandling her i Salen, tillod jeg mig paa min Gruppes Vegne at udtale mig om et Par Spørgsmaal, som berøres i Forslagets § 1. Det første Spørgsmaal, jeg fremdrog, angik Embedsjorder, som skulde udstykkes i Henhold til denne Lov, det andet var Spørgsmaalet om den Rente, som skal ydes af de Udlaan, der ydes af Staten til Fremme af denne Sag. Jeg udtalte den Gang, at jeg fandt det betænkeligt paa et Tidspunkt, hvor der er nedsat en Landbokommission, som skal overveje Spørgsmaalet om Brugen af Jord, som er i det offentlige Eje, at give os til at yde Statsstøtte til denne Jords Overgang til privat Eje. I Henhold til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling, har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslaget under Nr. 1, som jeg herved skal tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for.

Angaaende Spørgsmaalet om den Rente, som skal ydes, have vi stillet et Ændringsforslag under Nr. 3 til § 6. Vi havde fra vor Side i Udvalget tænkt paa at begrænse Renteydelsen til 3½ pCt., den har hidtil været 3 pCt., men den foreslaas nu af den højtærede Finansminister sat til 4 pCt., altsaa en noget højere Rente end den, Staten selv giver af sine Laan. Vi finde det i al Almindelighed urigtigt, at Staten ved Udlaansvirksomhed skaffer sig en økonomisk Fordel. Imidlertid skal jeg gerne erkende, at hvor Talen er om at yde Laan til Folk, som ikke ere ubemidlede, kan der være noget, som taler for, at Staten sørger for at være paa den sikre Side. Vi have derfor ikke fastholdt et Forslag, vi i Udvalget have fremsat om, at Renten blev 3½ pCt., men have indskrænket os til at stille Ændringsforslaget under Nr. 3, hvorefter de Laansøgere, der opfyldte de i Lov om Husmandsbrug af 30. April 1909 § 3, Litra g. stillede Betingelser, skulle fortrinsvis komme i Betragtning og kun betale 3½ pCt. i Rente. Jeg tillader mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie. Jeg tror, at hvis man gaar den Vej, som er anvist i dette Ændringsforslag, vil man gøre en god Gerning, og det vil meget vel kunne forsvares fra det offentlige Side at yde det lille Tilskud, som Rentetabet paa dette Omraade vil repræsentere, det vil blive ganske ubetydeligt.

Jeg anbefaler altsaa Ændringsforslagene Nr. 1 og 3 samt Nr. 10 til Vedtagelse. Det sidste maa selvfølgelig gennemføres, hvis det første vedtages. Angaaende de øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig,